

BİR ŞEHİRİ SEVMEK

Dr. Ferruh N. Ayoğlu

Işıkları sevmektir bir şehri sevmek.

Gecenin karanlığını yırtan sokak lambalarını, akıp giden araba farlarını değil sadece. Alargada bekleyen gemilerin gúverte ışıklarını da sevmektir bir şehri sevmek.

Yunusları sevmektir bir şehri sevmek.

Atlayıp zıplayıp eğlence havuzlarında alkışlanan yunusları değil, kayalıkların hemen ötesinde dalıp çıkan, “haber var mı, bahar geldi” diyen yunusları sevmektir bir şehri sevmek.

Çiçekleri sevmektir bir şehri sevmek.

Narin kokularıyla sevgiliye ulaşan rengarenk çiçekleri değil sadece. Domates, havuç, portakal alırken. Manavlarda satılan nergisleri sevmektir bir şehri sevmek.

Sisi sevmektir bir şehri sevmek.

Engin dağ yamaçlarında fotoğraf veren sis bulutlarını değil sadece. Denizden gelip şehri kaplayan. Bir türlü gidemeyen. Yol arkadaşın sisi sevmektir bir şehri sevmek.

Türküleri sevmektir bir şehri sevmek.

Onu, onun insanlarını anlatan türkülerini değil sadece. “Karadır kaşların” deyince kulağına. Durmak, hüzünlenmektir bir şehri sevmek.

Otobüs yolculuğunu sevmektir bir şehri sevmek.

Öyle zorunluluğa alışmaktan, kabullenmekten değil. Başını yaslayıp koltuğa, ormanla, denizle arkadaş yolculuk yapmayı sevmektir bir şehri sevmek.

İnsanları sevmektir bir şehir.

Canının yangını, yüreğinin ateşi eşini, yarınlara umudun çocuğunu, yaşamındaki dağlar olan kardeşini, ananı, babanı sevmektir bir şehri sevmek. Hüzününü ve sevincini, kederini ve öfkeni paylaştığın arkadaşlarını sevmektir bir şehri sevmek. Vardiya çıkışının ağır ve yorgun adımlarında, elleri ve yüzleri kömür karası maden işçilerini sevmektir bir şehri sevmek.

Eksilmektir bir şehri sevmek.

Gidince sevdiklerinden biri, eksildiğini hissetmektir bir şehri sevmek.

14 Mart 2017, Zonguldak